

УРОКИ 40-41 (30.01.2023) ТРР, 21 гр.

ТЕМА : ВИДИ МАТЕРІАЛІВ, ЯКІ ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ДЛЯ ОБКЛЕЮВАННЯ ПОВЕРХОНЬ.

ШПАЛЕРИ ПАПЕРОВІ: ЇХ КЛАСИФІКАЦІЯ, МАРКУВАННЯ. ЗВИЧАЙНІ ВОЛОГОСТІЙКІ ТА МИЮЧІ ШПАЛЕРИ; ЇХ ХАРАКТЕРИСТИКА, ВЛАСТИВОСТІ, ВИКОРИСТАННЯ.

Шпалерні роботи – це технологічний процес обклеювання стін і стель шпалерами, плівками та іншими матеріалами.

Шпалерами обклеюють внутрішні поверхні стін житлових будинків і приміщень побутового призначення. Шпалери не лише прикрашають, а й утеплюють кімнати. У дерев'яних будинках шпалерами обклеюють і стіни, і стелю.

До шпалерних робіт приступають після завершення всіх опоряджувальних робіт, за винятком останнього фарбування столярних виробів і підлоги. Вологість обклеюваних поверхонь не повинна перевищувати 12% для деревини і 8% для інших матеріалів .

Шпалерні роботи полягають в наклеїці на наперед підготовлену поверхню рулонних матеріалів.

При опорядженні приміщень рулонними матеріалами застосовують звичайні і вологостійкі шпалери, лінкруст, синтетичні плівки на паперовій і тканинній основі, декоративні самоклеючі плівки, 3-D шпалери, коркові шпалери, рідкі, вінілові, шовкові шпалери тощо.

Для приклеювання шпалер, як правило, використовують синтетичний клей КМЦ. Для приклеювання синтетичних плівок і килимових матеріалів використовують полівінілацетатні емульсії ПВА, клеї на основі КМЦ і бустілат.

Шпалери доставляють на об'єкт з бази виробничо-технологічної комплектації в контейнерах, з обрізаними кромками, розкроєними за розмірами і підібраними за кольором і рисунком для кожного приміщення.

Лінкруст і синтетичні плівки доставляють в рулонах заводського виконання. Їх розкроюють на місці проведення робіт.

Колір, рисунок шпалер і плівок визначає архітектор – автор проекту залежно від призначення і орієнтації обклеюваних приміщень.

Якісні категорії опорядження шпалерами визначаються використанням простих шпалер, шпалер середньої щільності і тиснених.

Шпалери випускають у вигляді рулонів, які мають різну довжину і ширину.

Шпалери – це папір різної щільності. На лицьову поверхню шпалер (вона може бути гладенькою або рифленою), як правило, наносять рисунок. Шпалери випускають декількох видів: звичайні, вологостійкі і імітуючі.

Лицьова поверхня шпалер, що миються, покрита спеціальною сумішшю.

Термін “шпалера” використовується до різноманітного асортименту декоративних матеріалів, що продаються в рулонах і наклеюються на стіни і стелі клеєм, що дозволяє їх потім без зусилля видалити.

Під шпалерними роботами розуміють покриття стін з різних матеріалів, а також інших конструкцій, різновидами шпалерних матеріалів, що виготовлені спеціально з цією метою.

Призначення шпалер – задовольняти вимоги захисту поверхні, естетичні потреби, а також вимоги гігієнічних норм.

Шпалери за матеріалами, зовнішнім виглядом, призначенням та іншими характеристиками класифікуються так:

– за матеріалами: паперові, вінілові, текстильні, з металевої фольги тощо;

– за зовнішнім виглядом (фактурою): гладенькі, спінені, ворсові, з рельєфним рисунком, гофровані тощо;

– за призначенням: для задоволення естетичних вимог, для захисту поверхні, для звукоізоляції, для гідроізоляції, для пароізоляції тощо;

– за умовами догляду й очищення: сухого очищення, вологого очищення, такі, що миються;

– за масою 1м²: легкі, середні, важкі;

– за якістю шпалери поділяються на три групи: прості, середньої та високої якості.

Шпалерами обклеюють тільки внутрішні поштукатурені, бетонні, дерев'яні поверхні, а також поверхні, що облицьовані листами індустріального виготовлення.

Вид і колір шпалер повинен відповідати вказаному в проекті. При відсутності вказівок в проекті, вид і колір шпалер погоджується із замовником.

Вологість поштукатурених поверхонь, які підготовлені до виконання шпалерних робіт, повинна бути не більшою 8%, а для бетонних – 12%.

При виконанні шпалерних робіт температура в приміщенні повинна бути не нижчою +10°C, відносна вологість повітря – не більшою 70%, а освітленість – 100 люкс.

В будівельній практиці обклеювання поверхні внутрішніх приміщень шпалерами знаходить усе ширше застосування. Це пов'язане з тим, що шпалери мають багато позитивних якостей у порівнянні з іншими видами опорядження внутрішніх поверхонь, а саме:

– вибір за кольором і матеріалом відповідно до призначення, естетичними вимогами і можливостями;

- легке виконання робіт за допомогою простих засобів, без спеціального оброблення поверхні;
- легкий ремонт, просте очищення поверхні й оновлення;
- довговічна тривалість служби.

Звичайні та вологостійкі шпалери

Перед обклеюванням поверхні очищають скляною шкіркою від набілів та інших забруднень. Шорсткі поверхні ретельно згладжують торцем дерева або ляском. Русти між листами сухої гіпсової штукатурки заповнюють шпаклівкою врівень з усією поверхнею, обклеюють смужками паперу в 1...3 шари і після висихання кромки паперових смужок зачищають дрібною шкіркою або пемзою. Заглиблені капелюшки цвяхів покривають оліфою, зашпаровують і шліфують. Нерівні поверхні штукатурки або бетону частково підмазують або шпатлюють. Потім обклеюють газетами чи іншою паперовою макулатурою.

За 1...2 дн перед обклеюванням макулатурою поверхні проклеюють клейстером або закріплюють клейовим миловарем за допомогою хутряного або поролонового валика. Клейстер на макулатуру наносять на столику шпалерника за допомогою макловиці.

Стіни, облицьовані гіпсокартонними листами, залізобетонні стінові панелі, виготовлені в касетних формах, а також стіни, що мають рівну та гладку поверхню, вирівняну в заводських умовах, макулатурою не обклеюють.

Шпалери одного кольору відрізняються насиченістю тону, тому перед наклеюванням їх підбирають по відтінках.

На об'єкт шпалери надходять у рулонах з кромкою, що обрізає, маляр тільки наносить на них клейстер і відрізає полотнища по лінії перфорації. Клейстер наносять за допомогою малярного валика або обоєобмазного пристосування (147,а), що складається з ванни 2 для клейстеру і сталеві підставки 1. Полотнища заправляють між роликками 4 для змащування клейстером. барабан, Що обертається у ванночці, захоплює клейстер і рівномірно наносить його на тильну сторону полотнища шпалер. Потім складають полотнище зигзагоподібно і відкривають його по лінії перфорації, після чого приступають до обклеювання поверхні.

Для намазування клейстера на полотнища користуються також столиком ОЛ-79 (147,б), в торці якого встановлена ванна 2 де розташовані один над іншим два валики 5. У ванну наливають клейстер до рівня, достатнього для змащування нижнього валика. Заготовлені рулони шпалер заправляють між валиками так, щоб задній бік шпалер торкався нижнього валика. Першу половину полотнища протягують між валиками, потім складають удвічі змащеною стороною

всередину. Після цього простягають другу половину полотнища, відривають її по лінії перфорації і складають удвічі.

При невеликих обсягах робіт клейстер наносять вручну валиком. Шпалери наклеюють після повного висихання макулатури. Намазані клейстером полотнища витримують 5...7 хв, а потім подають до поверхні, що обклеюється, складеними втричі лицьовою поверхнею вгору.

До верхніх кромки шпалер з абстрактними малюнками без поздовжніх і поперечних смуг бордюри рідко наклеюють. У цьому випадку верхні кромки шпалер розташовують по периметру кімнати строго одному рівні від стелі. Для цього за допомогою шнура відбивають верхню межу наклейки полотнища. Обклеювання стінок починають від кута зовнішньої стінки кімнати і продовжують від вікна до дверей. Перед наклеюванням від верхнього кута зовнішньої стіни відзначають на стіні відстань, рівну ширині полотна, і по нанесеній мітці опускають схилю, але якому внизу наносять другу мітку. По межі цих міток наклеюють перше полотнище, решта наклеюють, орієнтуючись на край першого полотнища. При цьому стежать за точним підганянням кромки, щоб не допустити просвітів між полотнищами, а також спотворення та зміщення малюнка.

Якщо при розмітці першого полотнища виявили, що нижній кут стіни відхилився від вертикалі вліво, перше полотнище шпалер приклеюють так, щоб воно нижнім краєм заходило на суміжну стіну, а потім обрізають від нижнього кута до верхнього точно по лінії перегину. При наклеюванні шпалер внахлестку кромка полотнища, що накладається, повинна бути звернена до світла, щоб тінь не посилювала зорового сприйняття шва.

На поверхнях, обґрунтованих купоросною ґрунтовкою, шпалери на клеї КМЦ не тримаються. Сказане відноситься також до купоросної ґрунтовки під бордюром, у наличників та опалювальних панелей.

Щільні паперові шпалери наклеюють встик. Кромки у таких шпалер обрізають по обидва боки після нарізання рулонів на полотнища. Клейстер на щільні шпалери намазують макловицею двічі, щоб вони трохи відволожилися. Для цього розкладають полотнища на підлозі дві, а іноді в три і більше стоси. Після намазування верхнього полотнища першої стоси намазують верхні полотнища наступних стосів, це дає можливість полотнищам трохи відволожитися. Потім шпалери змазують клейстером вдруге. В іншому процес наклеювання щільних паперових шпалер такий самий, як і тонких паперових.

Надлишки шпалер у карнизів, плінтусів, дверної лиштви, в кутах або перекосах поверхні, біля укосів вікон, ніш радіаторів та в інших місцях обрізають відразу ж після наклеювання листа, поки він не висох. Обрізають по лінійці відточеним дисковим ножом. Лезом звичайного ножа не вдається зробити рівного обрізу, так як мокрий папір погано ріжеться, тягне за ножом, утворюючи обірвану

зморшкуватість. ту кромку. На плінтуси та лиштву (якщо їх не знімали перед обклеюванням) шпалери напускають на 0,5...1 см, прикриваючи стик.

Для наклеювання використовують щітку із пружинним тримачем (148). Полотнища захоплюють тримачем (148, /) і накладають на верхню частину стіни, підганяючи малюнок до малюнка раніше наклеєного полотнища (148, //). Після цього, притиснувши долонею до стіни верхню частину полотнища, тримач звільняють і щіткою розгладжують і притискають до стіни полотнище по всій площині.

Оклеєні поверхні до повної просушки оберігають від впливу сонячних променів та протягів.

Лінкруст зазвичай наклеюють на обгрунтовану оліфою поверхню. Після просихання поверхню шпаклюють масляно-клейової шпаклівкою і зачищають пемзою. Нарізані на полотнища листи лінкрусту скочують у рулони і опускають на 8...10 хв у гарячу воду (40...50°C), після чого їх витримують не менше 5...8 год, потім намазують клейстером і прикладають до поверхні проклеєної стіни. Повністю лінкруст висихає через 5...7 діб, після чого його поверхню забарвлюють олійною фарбою або емаллю, а іноді залишають без фарбування.

На обклеєних шпалерами поверхнях не повинно бути плям, бульбашок, перепусток, наклейок, перекосів та відшарувань. Усі полотнища мають бути однакового кольору та відтінку. Підгонка малюнка на стиках має бути точною. Місця з'єднань шпалер при наклейці їх впритул не повинні бути помітні з відстані 3 м